Армянский Вестник

июль-август 2010 г. №№45-46

Информационно-аналитическое издание общественной организации «Союз Армян Украины»

стр. 5-7

Мисс САМУ-2010

Мисс САМУ-2010 Ася Саакян (Крым)

Мисс армяночка-2007 Анна Агаджанян (Одесса)

Содержание

Редакция

Учредитель:
Всеукраинская Ассоциация Общественных Организаций «Союз Армян Украины»

Редакция:
Ответственный за номер:
Артем Караджян
Директор:
Тигран Авакян
Главный редактор:
Медеа Атян
Журналист:
Анна Каграманян
Рекламный отдел:
Ерванд Ервандян

Редакционная коллегия:
Председатель:
Айк Памбухчян,
Самвел Тигранян,
Гагик Шахазизян,
Сурен Сардарян,
Эдуард Хачатрян,
Мирослав Торосян,
Ваник Ераносян,
Артур Бейбутцян

Адрес редакции:
01601, г. Киев, бул. Леси Украинки, 34, оф. 502
Тел./факс: (044) 461-9122
г. Одесса, Гагаринское плато 5, Армянский культурный центр
Редакция газеты:
E-mail: **armvestnik@ukr.net**
Секретариат САУ:
info@sau.in.ua
www.sau.in.ua
E-mail: av@sau.in.ua

Подписной индекс 96301
Всю ответственность за точность и содержание рекламной информации несет рекламодатель.
Отпечатано в типографии «ВМВ», г. Одесса, пр. Добровольского, 82-А.
Тел.:(0482) 52-33-03.
Тираж 10 000 экз. Заказ №1510.
Свидетельство о регистрации КВ №11156-36Р от 13.04.2006 г.

Президент Украины поздравил президента Армении Сержа Саргсяна

Как передает пресс-служба Президента Украины Виктора Януковича, в поздравительном послании говорится:

«Уважаемый Серж Азатович!

Сердечно поздравляю Вас с днем рождения.

С теплотой вспоминая нашу встречу в Киеве в феврале этого года, хочу выразить уверенность, что дух взаимопонимания и конструктивного партнерства будет и в дальнейшем неизменно сопровождать поступательное развитие украинско-армянских отношений.

От всей души желаю Вам, уважаемый Серж Азатович, крепкого здоровья, успехов и новых свершений в Вашей ответственной государственной деятельности, а дружественному армянскому народу – мира, благополучия и процветания.

С уважением,
Виктор ЯНУКОВИЧ»

Президент Армении направил поздравительное послание президенту Украины

Президент Армении Серж Саргсян направил поздравительное послание президенту Украины Виктору Януковичу по случаю национального праздника Украины – Дня независимости, пожелав украинскому народу мира и процветания, сообщает пресс-служба главы армянского государства.

«По случаю национального праздника Украины – Дня независимости, примите мои искренние поздравления и добрые пожелания. Убежден, что реализуемый под Вашим руководством курс на преобразования в деле государственного строительства, в области экономики и в социальной сфере, в направлении дальнейшего укрепления позиций страны на международной арене, служит долговременным интересам украинского народа, поступательного и динамичного развития Украины», – говорится в послании президента Армении, передает «Новости-Армения».

Саргсян с удовлетворением отметил, что сегодня в армяно-украинских отношениях, опирающихся на крепкие узы дружбы между двумя народами, наметилась позитивная динамика, способная обеспечить дальнейшее углубление межгосударственных связей на основе взаимной поддержки и учета интересов.

«Уверен, что установившиеся между нами доверительный диалог и взаимопонимание будут способствовать дальнейшему укреплению двустороннего сотрудничества, наращиванию экономического партнерства, расширению гуманитарных и межрегиональных связей между нашими странами. Желаю Вам, уважаемый Виктор Федорович, доброго здоровья и успехов, мира и процветания дружественному народу Украины», – говорится в послании.

Иван Кухта назначен послом Украины в Армении

Президент Украины Виктор Янукович назначил нового посла своей страны в Армении. Как сообщает официальный сайт президента Украины, указом главы государства от 22 июля новым Чрезвычайным и Полномочным послом Украины в Республике Армения назначен Кухта Иван Петрович.

Напомним, что согласно указу президента Украины от 16 июля Чрезвычайный и Полномочный посол Украины в Армении Александр Божко был освобожден с должности.

Отметим, что Божко дважды был назначен на пост Чрезвычайного и Полномочного посла Украины в Армении. В первый раз он занял эту должность в 1996 году. В 2001 году был назначен начальником первого регионального управления МИД Украины, а в 2005 году вновь возглавил дипмиссию своей страны в Ереване.

Источник: Panorama.am

«Аэросвит» и «Армавиа» войдут в новый международный авиационный альянс?

Авиакомпания «Эль-Аль» призывает UTair, «Аэросвит» и «Армавиа» совместно с ней создать международный авиасоюз Western-Eastern.

Ее активность связана с тем, что компания не может войти в уже существующие союзы. Между тем, эксперты выражают мнение, что объединение авиакомпаний не принесет ожидаемых результатов, потому как их воздушные судна не смогут летать в арабские страны. Ведь перевозчики именно из этих стран выступают против «Эль-Аль», не желая видеть израильскую авиакомпанию в одном союзе с собой. ОАЭ, Сирия, Ливан, Иран и Турция станут закрыты для всех компаний, вступивших в союз. Из-за этого они могут понести колоссальные потери, которые никак нельзя будет восстановить. А так как большинство возможных участников альянса – небольшие авиакомпании, для них эти потери могут стать фатальными.

В то же время, компания «Аэросвит» утверждает, что не собирается вступать в Western-Eastern, и продолжает оставаться членом лишь одного альянса– «Украинской авиационной группы».

Аналитическая служба Академии трейдинга Masterforex-V считает, что только грамотное построение маршрутов для всех авиакомпаний, входящих в союз, может оказать положительное влияние на существование альянса. Если этого не сделать, из-за невозможности совершать рейсы в ряд стран союз просто будет поглощен конкурентами.

НИА

Правление Союза Армянской Молодежи Украины

Уже более двух лет Союз Армянской Молодежи Украины (САМУ) возглавлял Артем Караджян, который в прошлом году был избран на второй срок. Но пришло время передавать «бразды» правления в новые надежные руки

Лето... Солнце... Море... Одесса... Чем не прекрасна подобная обстановка для встречи людей, связанных общими целями и задачами?! Союз Армянской Молодежи Украины – это не просто организация, это объединение людей, которым не безразлично будущее своего народа, армянского народа; которым не безразлична жизнь и судьба каждого армянина, живущего за пределами Родины, а именно в Украине! САМУ – это люди, которые бескорыстно вкладывают свои силы и драгоценное время во благо армянской молодежи, предпринимают и реализовывают масштабные действия, способствующие развитию как духовного, так и физического потенциала армян в Украине. Очередное Правление САМУ состоялось 27 июня в Одессе непосредственно в тот же день перед конкурсом красоты Мисс САМУ-2010. Представители молодежных организаций десяти регионов, а именно Одессы, Крыма, Киева, Харькова, Полтавы, Черкасс, Николаева, Кривого Рога, Запорожья, Кировограда обеспечили явный кворум на собрании. Помимо членов правления в качестве гостей также присутствовали главные редакторы газет “Армянский Вестник” Медеа Атян и “Канч” Нина Баласанян.

Собрание началось с отчета председателей региональных молодёжных организаций о проделанной работе за последний период, но главным пунктом в повестке дня стоял вопрос о выборе нового председателя САМУ. Действующий на тот момент председатель, Артем Караджян, предложил кандидатуру Нарека Казаряна на пост нового Председателя. После оглашения своей программы и ближайших целей в работе организации, единогласным решением Нарек Казарян, представитель Черкасской армянской общины, был избран очередным председателем Союза Армянской Молодежи Украины.

Выполнив основную задачу, члены Правления избрали Артема Караджяна – почётным председателем САМУ. После добровольного сложения с себя полномочий заместителя председателя Акопом Акопяном, на пост заместителя председателя была выдвинута Акопян Мэри – председатель крымской молодёжной организации КАМК. А на пост секретаря Союза Армянской Молодежи Украины была назначена Маргарита Казарян – представительница Харьковской общины. Также новый председатель, Нарек Казарян, распустил ранее существовавшие комитеты организации, упростив структуру САМУ путём распределения всех видов деятельности организации на три комитета (культуры, спорта и внешней деятельности), ассоциацию армянских СМИ Украины и инициативную группу по обеспечению частичного самофинансирования. Комитет культуры будет заниматься организацией культурно-массовых мероприятий, его главой избрана Ани Арутюнян. Главой спортивного комитета избран Артем Аванесян. Кроме текущих мероприятий перед Артемом также стоит задача создания баскетбольной команды САМУ. Комитет внешней деятельности будет курировать лично почетный председатель САМУ – Артем Караджян. Лилит Саркисян возглавила ассоциацию армянских СМИ Украины. Инициативную группу по обеспечению частичного самофинансирования САМУ и создание молодёжного армянского бизнес-клуба будут курировать Севак Барсегян и Нарек Казарян. Кроме того в организации теперь будет свой юрист – Севак Хачатурян, к которому можно будет обращаться за помощью.

Правление прошло в дружеской комфортной обстановке, большинство решений было принято единогласно, что указывает на сплоченность команды.

После завершения собрания члены Правления, а также все гости имели возможность любоваться красотой и талантом очаровательных армяночек – участниц конкурса Мисс САМУ-2010. О самом конкурсе читайте в следующей статье.

Кристина Саргсян

Мисс «Союз Армянской Молодежи Украины-2010»

27 июня в Одесском Армянском Культурном Центре состоялся конкурс красоты среди армянских девушек

После того как на правлении САМУ в марте в Николаеве было принято решение о проведении конкурса **«Мисс «Союз Армянской Молодежи Украины – 2010»**, в разных регионах Украины начались отборочные мероприятия для избрания одной из самых очаровательных, интеллектуальных представительниц прекрасного пола для участия на Всеукраинском конкурсе красоты среди армянок.

Был создан оргкомитет с последующими членами: Артем Караджян, Асмик Мкртчян, Ани Арутюнян, Акоп Акопян, Альберт Агаджанян, Григор Мкртчян и представители Одесской Армянской Молодежной Организации Армянской общины во главе с Нелли Джшкунян.

25 июня девушки из разных областей Украины прибыли в Одессу для начала подготовки к конкурсу. В течение двух дней проходили кропотливые работы, репетиции и решения всех организационных моментов для феерического выступления.

27 числа на сцене выступили 16 представительниц с разных городов и областей Украины: Елена Восканян из Запорожья, Тамара Абагян –Днепропетровск, Агуник Агмирян- Изюм, Гоар Акопян – Ильичевск, Лиана Манукян – Киев, Лиана Солкарян-Кировоград, Марине Карапетян – Кривой Рог, Римма Гаспарян – Николаев, Яна Манукян – Никополь, Анна Оганесян- Одесса, Диана Егсикян – Полтава, Ася Саакян – Севастополь, Дарья Гаспарян – Харьков, Кристина Джавадян – Симферополь, Карина Самсонова – Днепропетровская обл., Марианна Манукян – Харьковская обл.

Конкурс длился более трех часов. Но определить победительницу судьям было очень тяжело, так как каждая девушка блистала своей неповторимой красотой и индивидуальными умственными данными. Но, посовещавшись, жюри пришло к единому мнению: Мисс САМУ Украины-2010 – Ася Саакян, Первая Вице-Мисс САМУ- Анна Оганесян, Вторая Вице-Мисс САМУ – Кристина Джавадян.

Материалы подготовили:
Акоп Акопян
Анна Караманян

Фоторепортаж конкурса на стр. 6-7

Мисс САМУ Украины-2010 – Ася Саакян (Крым)

Мисс «Союз Армянской

Восканян Елена
г. Запорожье

Манукян Яна
г. Никополь

Абагян Тамара
г. Днепропетровск

Манукян Марианна
Харьковская область

Агамирян Агуник
г.Изюм

Карапетян Марина
г.Кривой Рог

Молодежи Украины-2010»

Егсикян Диана г.Полтава

Солкарян Лиана г.Кировоград

Акопян Гоар г.Ильичёвск

Оганесян Анна г.Одесса

Манукян Лиана г.Киев

Джавадян Кристина г. Симферополь

Самсонова Карина Днепропетровская область

Армянский класс в украинской школе

Когда я узнала, что в одной из украинских школ существует армянский класс, я сначала удивилась... потом восхитилась. Ну как можно не восхититься, когда в Одесской области в Преображенской сельской школе на самом деле происходят удивительные вещи.

А теперь со вниманием и терпением проследите за моими мыслями, и вы убедитесь.

Дети Арутюнян Вартана и Сатеник – братья Геворг и Вагинак, пошли в первый класс, когда одному исполнилось 5, а второму 6 лет. Сейчас они уже в 7-м классе. А Каринэ, дочка Смбатян Арташа и Тамары, начала ходить в школу с 4 лет и сейчас с отличием тоже перешла в 7-й класс, и ей всего 10 лет.

Но самое удивительное то, что эти чудные армянские дети в свое время самостоятельно отказались ходить в детский садик. По прошествии годов они проявили себя в школе не только способными учениками, но и учащимися, прекрасно владеющими украинским и русским языками и, конечно же, своим родным армянским языком, благодаря своим родителям, которые учат их писать и читать на армянском языке. А с учительницей немецкого языка умудряются еще и шутить.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԴԱՍԱՐԱՆ – ՈՒԿՐԱԻՆԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑՈՒՄ

Երբ իմացա, որ ուկրաինական գյուղի դպրոցի մեկ դասարանը համալրվել է հայ երեխաներով՝ զարմացա... իսկ երբ տեսա՝ հիացա: Դե, ինչպես չհիանալ կամ չզարմանալ, երբ Օդեսայի մարզի Շիրյաևի շրջանի Պրիաբրաժենկո /Վերածնունդ/ գյուղը, իրոք, շատ զարմանալի է ու հիանալի: Համբերատար և ուշադիր հետևեք մտքիս ընթացքին և կհամոզվեք...

Հարությունյան Վարդանի և Սաթենիկի երեխաները՝ Գևորգ և Վաղինակ եղբայրները հինգ և վեց տարեկանից են գնացել առաջին դասարան , այժմ յոթերորդ դասարանում են, իսկ Սմբատյան Արտաշի և Թամարայի աղջիկը՝ Կարինեն, դպրոց հաճախել է չորս տարեկանից և դրսևորելով փայլուն ունակություններ այս տարի նույնպես փոխադրվել 7-րդ դասարան, բայց ընդամենը 10 տարեկան է...

Սակայն ամենահետաքրքիրն այն է, որ այս հրաշալի երեխաները ինքնակամ հրաժարվել են մանկապարտեզ գնալուց, իսկ հետագա տարիներին իրենց «սկզբունքայնությունը» ապացուցել են ոչ միայն իրենց լավ սովորելով ու լեզուների իմացությամբ /ուկրաիներեն, ռուսերեն, իհարկե, անպայմանորեն՝ հայերեն/ և դեռ գերմաներենի ուսուցչուհու հետ էլ հումորով են խոսում... Ահա այն.

Ուսուցչուհի - ի՞նչու լավ չես սովորում գերմաներեն, դժվար է՞...

Աշակերտ - /Վաղինակ/ - Իհարկե, դժվար է. բա Դուք ինչո՞ւ չեք սովորում հայերեն, դժվա՞ր է....

/ՈՒ այս հարցուպատախանն էլ՝ ուկրաիներեն լեզվով է.../

ՄԵՂԵԱ ԱԹՅԱՆ

Армянский язык вошел в проект базового закона «О языках Украины»

В проекте базового закона «О языках Украины», который подготовила Партия регионов и вскоре направит в Верховную Раду, определен перечень из 16 языков, которые могут считаться региональными.

Это белорусский, болгарский, армянский, гагаузский, идиш, караимский, крымскотатарский, молдавский, немецкий, новогреческий, польский, ромский, русский, румынский, словацкий и венгерский.

Законопроект дает право внедрять региональные языки местным советам всех уровней. Это возможно, если количество носителей языка на соответствующей территории составляет не менее 10% ее населения. Если количество носителей языка является меньше упомянутой цифры, меры по его поддержке применяются по решению местного совета.

Кроме того, законопроектом закреплен особый порядок выявления носителей языков. Численность языковой группы должна устанавливаться на основании данных Всеукраинской переписи населения, проведенной в 2001 году.

Эти данные могут уточняться по итогам опроса лиц, проживающих на соответствующей территории, или путем сбора подписей таких лиц под свидетельством об их принадлежности к языковой группе. Опросы могут организовывать органы государственной власти и самоуправления, объединения граждан и органы самоорганизации населения.

Источник: Analitika.at.ua

Армянская диаспора представила гимн Украины на родном языке

С 10 августа на телеканале «Интер» транслируются социальные ролики ко Дню независимости. По замыслу авторов Марка и Анны Гресь, представители 14 населяющих Украину народностей – евреи, армяне, белорусы и другие – поют гимн Украины на родном языке.

В «армянском» ролике сидит сапожник, работает, а жена печалится: мол, сегодня заказов нет, завтра нет, что делать? Сапожник жене отвечает – дескать, а ты посмотри на следующую неделю – там их полно. Потому что в праздник, День Независимости, люди хотят быть с обновками. В ролике говорится, что Украина является родиной армян. Однако, согласно независимым источникам, армян в Украине более 450 тысяч.

Как уже сообщала Analitika.at.ua, армяне в Украине живут более десяти веков, армянская диаспора дала таких выдающихся людей как Иван (Ованес) Айвазовский и Сергей Параджанов, которые наряду с великим Тарасом Шевченко прославили Украинскую землю.

Дружеские взаимоотношения болгар и армян в Украине

Интервью автора и ведущей телерадиопрограммы «Болгары», Ганны Пеневой с главным редактором газеты «Армянский Вестник» Медеей Атян

– Что вы можете сказать о армяно-болгарских отношения вообщем?

– Известно, что армяне в Болгарии появились в V веке, в 451 году после Аварайрской битвы, и в то самое время армянские князья Артаван и Гагик со своими воинами поселились на Балканском полуострове (ныне город Ниш).

А в XIII–XV веках, после нашествий монгольских и турецких войск на Армению, многие переселились на территорию Болгарии, где армянские общины стали еще больше. Многие из переселенцев были торговцами, мастерами разных отраслей, представителями интеллигенции – врачами, учителями. Они внесли свой вклад в развитие страны и тем самым заслужили уважение болгар.

В 1912–1913 годах армяне участвуют в освободительных действиях Болгарии против турков. Самоорганизованные войска под руководством известного полководца Андраника Озаняна были награждены медалями и благодарностями от болгарского правительства и военнокомандующих за заслуги на поле битвы.

Но остальные исторические подробности мы оставим историкам. Сколько болгары и армяне воевали вместе и взаимно помогали друг другу в освободительных действиях, это уже неопровержимые факты. Так что смело можно сказать, что армяно-болгарская дружба закалена веками – взаимопомощью в сложных освободительных битвах.

– Что вы можете сказать о нынешних взаимоотношениях Болгарии и Армении?

– Между Арменией и Болгарией традиционно складывались хорошие отношения. Наши взаимоотношения имеют исторические корни. Особенно в последние 12 лет армяно-болгарские отношения развиваются в позитивном направлении. Как известно, прошедший 2009 год был объявлен годом Болгарии в Армении, в рамках чего были организованы многочисленные культурные мероприятия. В нынешнем году болгарам будет представлена культура Армении на мероприятиях, приуроченных к году Армении в Болгарии. Армения положительно оценивает процесс развития армяно-болгарских отношений и намерена укреплять и углублять двусторонние связи. На сегодняшний день наша задача заключается в том, чтоб все больше развивать и поддерживать эту прекрасную атмосферу между двумя странами.

– Мы сейчас проживаем далеко от наших родин. Какие отношения, на ваш взгляд, складываются между нашими нациями в диаспоре?

– Даже в диаспоре наши народы не теряют связи, а наоборот прикладывают максимальные усилия для их развития. Армянские и болгарские общины на территории Украины, своей второй родины, поддерживают такие же теплые отношения. Свидетельством тому – многочисленные культурные мероприятия, организованные армянской общиной Одессы, на котором обязательными гостями являются представители болгарской общины. В этом вопросе большую роль сыграл и женсовет, в котором есть члены разных наций, в том числе украинцы, болгары, русские, евреи и т. д. Можно привести еще немало примеров, подтверждающих дружбу наших народов на территории Украины. Много традиций и обычаев у наших наций похожи, и поэтому вполне естественно, что у нас много общих интересов.

Итак, я уверена, что такие сердечные и теплые отношения, которые наши народы создавали на протяжении многих веков, так и должны продолжаться и передаваться из поколения в поколение. А в такой многонациональной стране как Украина мы желаем, чтобы все нации жили в интернациональной атмосфере. А наши дети жили под мирным небом над головой во всем мире.

Мероприятия, организованные болгарской общиной Одессы

IV Фестиваль «Единая нация, единая культура»

С 22 по 29 июля под высоким патронатом президента Республики Армения в Армении проходил IV общеармянский фестиваль «Единая нация, единая культура». Президент РА Серж Саргсян в послании участникам фестиваля определил главное значение форума:

– Проведение общеармянского фестиваля «Единая нация, единая культура» на нашей Родине является хорошей возможностью для консолидации всего армянского народа вокруг национального искусства и культуры, а также для представления широкой общественности достижений в области культуры нашего рассеяного по всему миру народа.

Этот непрекращающийся фестивальный процесс укрепляет наше национальное единство и позволяет нам по-новому проявить наши характерные черты и самобытность.

Фестиваль, как масштабное и красочное действо, проходил одновременно на нескольких сценических площадках не только в Ереване, но и в других городах (Ванадзор, Гюмри, Степанакерт, Ехегнадзор, Мецамор). Одной из основных задач являлось также ознакомление с исторической Родиной делегаций из разных стран. Интересен был тот факт, что языком общения был именно армянский, независимо от того, кто насколько владел им.

Представители 11 стран мира – России, Украины, Грузии, Эстонии, Узбекистана, Ирана, Франции, Канады, Америки и др. Участники фестиваля успевали показывать свое творчество и на лучших сценах Армении, и посетить незабываемые и известные всем места – мемориальный комплекс Цицернакаберд, где все собравшиеся одновременно опустились на колени перед Вечным огнем; исторический и культурный центр Хор Вирап; Сардарапатский мемориальный комплекс; этнографический музей; костер дружбы и концерт на берегу озера Севан; поездки в разные районы – Араратский, Армавирский, Вайоц Дзорский... Особо следует отметить поездку в Святой Эчмиадзин – одну из древнейших христианских церквей мира, резиденцию Верховного Патриарха и Католикоса всех армян, и посещение музея – сокровищницы. Участники фестиваля имели возможность приложиться к престольному кресту, доставленному с территории Западной Армении (Муш) в период геноцида, и священному писанию и ознакомиться с реликвиями. Как сказала в интервью исполнительный директор фонда «Единая нация, единая культура» Тамара Погосян, фестиваль – это прежде всего паломничество. Истинность этих слов понимаешь, находясь в Первопрестольном Святом Эчмиадзине.

Для ведения программ были задействованы одни из лучших ведущих – Карен Кочарян, Зара Карапетян, Арсен Казарян. В центре программы фестиваля два концерта дружбы – «Армения – Диаспоре» и «Диаспора – Армении», где участвовали лучшие исполнители Армении и диаспоры. Харьковскую общину представляли ансамбль песни и танца «Армения» и сестры Кристина и Лаура Мартиросян (вокал).

Одним из главных моментов фестиваля явилась Всеармянская конференция деятелей исполнительского искусства при участии Министерства Диаспоры, на которой руководители обществ обменивались опытом, делились впечатлениями и выражали добрые пожелания на перспективу. Особенно произвело впечатление на присутствующих выступление министра диаспоры. Грануш Акопян выразила уверенность в необходимости проведения такого форума и подчеркнула все вытекающие позитивные моменты.

Грандиозный праздник армянской культуры, проведенный с таким размахом, еще один значительный шаг к всеобъемлющей любви к своей Родине.

Нина Баласанян, заместитель председателя ХООО «Армянская национальная община»

Фоторепортаж

Яркие моменты фестиваля с участием делегации Союза армян Украины.

Հետաքրքիր պահեր «մեկ ազգ, մեկ մշակույթ» փառատոնի օրերից:

«Մեկ ազգ, մեկ մշակույթ»-2010

ՄԱՅՐ-ՀԱՅՐԵՆԻՔԸ ՇՈՅՎԱԾ Է ՅՈՒՐԱՔԱՆՉՅՈՒՐ ՀԱՅԻ ԱՅՑՈՎ

ՀԱՄԱՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ 4-ՐԴ ՓԱՌԱՏՈՆԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ

Մի քանի տարի առաջ Ուկրաինայի մայրաքաղաք Կիևում, երբ մասնակցում էի Հայերի Միության արվեստի և մշակույթի փառատոնին՝ մի քիչ զարմացած էի, քանզի ես, որ ապրել եմ Երևանում, չէի պատկերացնում, որ Սփյուռքի որևէ երկրում ապրող հայերի ու հայկական մշակույթի այդպիսի մեծ փառաատոն կարող էր տեղի ունենալ: Ուկրաինայում այդ փառատոնը,կարելի ասել, 26 հայկական համայքների պարի համույթների, երգչախմբերի, անհատ կատարողների իսկական մրցույթ էր, փառահեղ շքահանդես:

Իսկ «Մեկ ազգ, մեկ մշակույթ» փառատոների շարունակական անցկացումը Մայր- Հայրենիքում ընդհանուր առմամբ, լավ հնարավորություն է ընձեռում համախմբելու ողջ հայությանը՝ մեր ազգային արվեստի և մշակույթի շուրջը: Այս՝ 4-րդ փառատոնին, ներկա էին 12 երկրների շուրջ 1200 մասնակիցներ, իսկ Ուկրաինան ներկայացնում էին Խարկովի հայկական համայնքի պարի համույթը և անհատ կատարողներ:

Մասնակցելով «Մեկ ազգ, մեկ մշակույթ» 4-րդ փառատոնի կատարողական արվեստի, գրեթե, բոլոր միջոցառումներին, Ուկրաինայի Հայերի Միության «Արմյանսկի վեստնիկ» ամսագրի գլխավոր խմբագիրը հարցազրույց ունեցավ փառատոնի հիմնադրամի գործադիր տնօրեն ԹԱՄԱՐԱ ՊՈՂՈՍՅԱՆԻ հետ: Մեր ընթերցողների ուշադրությանն ենք ներկայացնում այն:

– Մեծարգո տիկին Թամարա, հանրահայտ է և դարավոր փորձն էլ այդ է փաստում, որ ազգին պահողը համախմբվածությունն է, սուրը և առավելապես լեզուն, մշակույթը: ԵՎ գիտենք նաև, որ «Մեկ ազգ, մեկ մշակույթ» համահայկական փառատոնը անցկացվում է արդեն մի քանի անգամ:

Ասացեք, խնդրեմ, ինչպե՞ս հղացավ այդ գաղափարը իրագործելի դարձնել և այն ի՞նչ է տալիս մեր աշխարհասփյուռ հայերին:

Նախ շնորհակալություն, որ այսպես հանգամանորեն ցանկություն կա մեկնաբանելու փառատոնի առաքելությունը, և ես ուրախ կլինեմ, եթե Ձեր հարցազրույցի միջոցով կարողանանք փառատոնի նպատակները, խնդիրները հասցնել Սփյուռքի մեր հայրենակիցներին: ԵՎ քանի որ այս նախագիծը մտահղացվել է նկատի ունենալով, որ նրա հիմնական պատվիրատուն դա համայն հայությունն է, ուստի ասեմ առավել հանգամանորեն: Դեռևս, երբ Հայաստանի նախագահն էր պարոն Ռոբերտ Քոչարյանը, 2003 թ. դեկտեմբերին հրավիրվեց խորհրդակցություն՝ բոլոր նախարարությունների մասնակցությամբ, որպեսզի ներկայացվեն առաջարկություններ համահայկական հարցերի ծրագրերի վերաբերյալ: Այդ ժամանակ մշակույթի և երիտասարդության հարցերի նախարարն էի ես՝ Թամարա Պողոսյանս: Առաջարկություն եղավ Հայաստան-Սփյուռք մշակութային կապերի զարգացման, հայապահպանության, Սփյուռք-Հայաստան-Արցախ մշակութային ժառանգության պահպանման, զարգացման մի հավաքական ծրագիր, որը լիներ պետության հովանու ներքո, իրականացվեր պետության աջակցությամբ, և ինչու չէ, կազմեր մեր պետական քաղաքականության մի կարևորագույն մասը: 2003թ. Հայաստան-Սփյուռք հարաբերությունների հոգևոր դաշտում արդեն կար մի ընդհանուր ծրագիր: Դա ընդամենը գերատեսչական ծրագիր էր, որ ներկայացվեց նախագահին; Եղան լուրջ քննարկումներ՝ «Կանչում է Երևանը»,«Կանչում է Հայաստանը»,«Կանչում է Արցախը»: Ահա և մեկ այլ առաջարկ՝ «Մեկ ազգ, մեկ մշակույթ». սա խորհելու առիթ տվեց և ընդունվեց այս ծևակերպումը: Նկատի առնվեց, որ այն ընդունելի կլինի հատկապես Սփյուռքի մեր հայրենակիցների համար: Պարզ և հասկանալի է ծևակերպումը՝ համահայկական համախմբում մշակույթի շուրջ, հայապահպանության խնդիր մշակույթի միջոցով, Հայաստան-Սփյուռք- Արցախ կապերի ամրակրում՝ մշակույթի միջոցով: Ամեն ինչ ասված է: Այսինքն այսպես եղավ. համահայկական և կառավարական ծևաչափումը և ծևակերպումը՝ Հայաստան- Սփյուռք-Արցախ կապերի զարգացումների ծրագիր: 2004թ հունիսին առաջին փառատոնի բացման արարողության ժամանակ Ռոբերտ Քոչարյանը ի լուր համայն հայության հայտարարեց. անկախ նրանից, թե ով կլինի հաջորդ նախագահը և քանի դեռ ունենք հայկական Սփյուռք, այս ծրագիրը պետք է ունենա շարունակություն և պետք է դառնա ավանդական, հարստացվի, զարգացվի:

հարցազրույցի պահին:

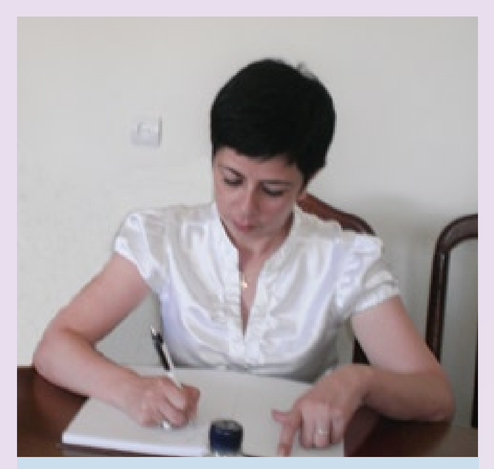
*– **Քանի որ 4-րդ փառատոնն է, և մենք առաջին անգամն ենք մասնակցում, ուստի մեզ հետաքրքիր է, նախորդ երեք փառատոների համեմատ կ՞ա առաջընթաց ծևաչափերի, մասնակից տարբեր երկրների ընդգրկումների մեջ՝ որակական մակարդակով ու քանակական առումով:***

- Հրաշալի հարց է, քանի որ ամեն ինչ ի վերջո համեմատության մեջ է գնահատվում: Առաջին փառատոնի մեջ ի սկզբանե դրված էր համայն հայության համախմբման, ազգային համահավաքի խնդիրը, այն տևեց ութ օր, որ իր մեջ ներառում էր արվեստի, գրեթե, բոլոր ժանրերը՝ երգարվեստ, կերպարվեստ, թատերարվեստ, պարարվեստ, համահայկական գրողների, լրագրողների համաժողովներ: Առաջին փառատոնի համահայկական խնդիրը դրված էր մշակույթի շուրջ, այսինքն մասնակիցները հիմնականում պետք է լինեին մշակութային դաշտի մարդիկ, բայց և ստեղծագործական խմբերի հետ եկել էին նաև ուսուցիչներ, ծնողներ, հարազատներ: Առաջին փառատոնը համազգային համահավաքի ծրագիր էր և այն իսկապես արդեն պատմություն էր կայացած իրողություն, միաժամանակ այն շատ հզոր էր:

«Մեկ ազգ, մեկ մշակույթ» -2010

Տարիների ընթացքում, 2004-ի և 2006-ի՝ 2-րդ և 3-րդ փառատոների ժամանակ ձևաչափերի փոփոխություններ եղավ: Մշակույթի և արվեստի բոլոր ժանրերը բաժանվեցին տվյալ տարվա ընթացքի վրա: Այս ձևաչափը տրամաբանորեն պահպանվեց նաև 4-րդ փառատոնի ընթացքում, իսկ համահայկական մշակութային ազգահավաքը բաժանեցինք տարբեր ուղղությունների: Այն սկսվեց կեպարվեստի համահայկական համաժողովով և ցուցահանդեսով: 2010 թ ապրիլին ցեղասպանության 95-ամյակը հավուր պատշաճի արժեվորելով՝ կազմվեց և հրատարակվեց ցեղասպանության հուշակոթողների պատկերագիրքը, հրատարակվեցին և տարածվեցին արևմտահայերեն դասագրքեր: Սակայն փառատոնի ամենաներկայանալին, ամենաընդգրկունը՝ դա կատարողական արվեստի օրերն էին՝12 երկրների 1200 մասնակիցներով,կարծում ենք, որ փառատոնի յուրաքանչյուր մասնակից կլինի իր երկրի դեսպանը՝ փառատոնը ներկայացնելու առումով:Իսկ հոկտեմբերի 12-16-ը լինելու է գրողների, լրագրողների համաժողովը և ես ուրախ եմ, որ ինձ հետ հարցազրույց է անցկացնում պրոֆեսիոնալ լրագրողուհին և օգտվելով առիթից Ձեզ, սրտանց հրավիրում եմ մասնակցելու համաժողովին:

Լինելով անմիջական մասնակիցն ու ականատեսը՝ շատ տպավորված եմ 4-րդ փառատոնի բացման արարողությամբ՝ Երևանի տուֆակերտ, վարդագույն հրապարակի բազմերանգ ու երգող շատրվաններով, 12 երկրների հայկական պարի համույթների բազմազան, բայց անպայմանորեն հայկական տարազներով ներկայանալի շքահանդեսով, այդքան մարդաշատ ցնծալի և բերկրալի տոնախմբությամբ, որը ուղեկցվեց նաև չքնաղ հրավառությամբ: Սակայն զարմանալին այն էր նաև, որ երբեք միաժամանակ չէի տեսել տարբեր երկրների պարի համույթների «Քոչարի», «Բերդ» և մյուս հայկական պարերի այդքան անսովոր, այդքան ինքնատիպ ու չկրկնվող, այդքան հայավարի ու յուրովի կատարումները:

Լեռնաին Ղարաբաղի մշակույթի նախարար Նարինե Աղաբալյանը Արցախի պատմության վերաբերյալ պատկերազարդ գրքեր և հուշանվերներ հանձնելու պահին:

Ֆրանսիայի Նիշ քաղաքի «Դե, Ռե, Մի» ինքնատիպ երգչախումբը, կենտրոնում՝ երգչախմբի մեներգչուհիի Անաիզը:

Հարցս հետևյալն է, փառատոնի շրջանակներում եղա՞ն անկրկնելի, անսովոր ու զարմանալի երևույթներ, որոնք, գուցե, ես չտեսա...

– Երբ Դուք ֆրանսահայերի հետ երկօրյա ուղևորությամբ գտնվում էիք Արցախում, տեղի ունեցավ մի ցնցումնալից իրադարձություն., որ անչափ հուզիչ էր: Փառատոնի մասնակից 500 հոգիանոց խմբով, ծաղիկներով բարձրացանք Ծիծեռնակաբերդ: Ոչ-ոք ոչ-ոքի՝ ոչինչ չէր ասել, հանկարծ բոլորը՝ 500 հոգի միանգամից, կարծես, ի վերուստ տրված մի հրամանով՝ ծնկաչոք իջան, խոնարհվեցին անմեղ զոհերի հիշատակի՝ Անմար կրակի առջև: Անկեղծ ասած, տիկին Մեդեա ջան չգիտեմ ինչպես արտահայտվեմ, թե դա ինչ էր. գուցե, դա մեր գենետիկական արյան կա՞նչն էր, թե՝ մեր ոգեղեն միավորվածության ո՞ւժը, չգիտեմ, գուցե, մեր ֆիզիկական միավորվածության տանող մղումի ուժը: Ես կասեի նաև բոլորը միասին վերցրած և գումարած աշխարհի համայն հայությանը համախմբող փառատոնի ուժը, որ նման է նաև ուխտագնացության՝ դեպի Մայր-Հայաստան:

– Փոփոխվո՞ւմ է, արդյոք, փառատոնի մասնակիցների աշխարհագրությունը:

– Տարեց-տարի փառատոնի և աշխարհագրությունը, և մասնակիցները փոփոխվում են: Սակայն կան խմբեր, որ երկրորդ, երրորդ, արդեն չորրորդ անգամ են գալիս: Դրանք Ռուսաստանի տարբեր քաղաքներից են, Վրաստանից, Իրանից, Ուկրաինայից: Այս անգամ նոր խմբեր էին եկել Կանադայից, Էստոնիայից, Ֆրանսիայից: Ամեն փառատոնի, միջին թվով, մասնակցում են 12-16 երկրների մոտ 1200-1500 մասնակիցներ: Բայց կասեի ամեն անգամ համահայկական հավաքներից հետո երկու տարվա նոր էներգիա ենք ստանում: Ամեն մի ազգ, ամեն մի ժողովուրդ ինքն է շենացնում իր երկիրը, ոչ մի ուրիշ ազգ կամ ժողովուրդ չի կարող շենացնել մեր երկիրը: Եվ այս ամենի բանալին մեր միասնականության մեջ է;

Ե՞րբ է լինելու հաջորդ փառատոնը և կա՞ն թերություններ և եթե՝ այո, ապա դրանից ելնելով՝ նախանշվո՞ւմ են հետագա զարգացումներ:

Անշուշտ, երկու տարի հետո՝ 2012 թվականին կլինի համահայկական 5-րդ փառատոնը, լավագույն ձևաչափերի պահպանումով և նոր մտահղացումների, նոր առաջարկությունների ներմուծումով , կլինեն նոր զարգացումներ, լավագույն տրամաբանությամբ, որը նույնպես պահանջում է եռանդուն ջանքերի ներդրում: Յուրաքանչյուր փառատոնի ավարտից հետո, անշուշտ, տպավորված ենք լինում դրական էմոցիաներով, մի տեսնեք, թե մեծ մասամբ ինչպիսի ողջագուրանքներով են մարդիկ բաժանվում իրարից, դեռ չգնացած՝ հայրենիքի կարոտը սրտերում՝ արցունքն աչքերին...

Բայցև , ամեն անգամ միշտ վերլուծում, հաշվի ենք առնում թերությունները: Հիմնականում դժգոհությունները կեցության խնդիրների վերաբերյալ է: Լինում են դեպքեր, երբ վիրավորվում են անարժեք բաներից: Գուցե, կարելի է վիրավորվել մի անշնորհք մարդուց, մի կոպիտ կազմակերպչից, հայրենիքից չի կարելի նեղանալ. հայրենիքը սուրբ է, չի կարելի արժեքները խառնել իրար:

Վերջերս Կալինինգրադի ներկայացուցչի կողմից մի հրաշալի առաջարկություն եղավ. իսկ ինչո՞ւ չենք մտածում Սփյուռքի և Հայաստանի փոխհամագործակցությամբ՝ Հայաստանում կառուցել ՓԱՌԱՏՈՆԱՅԻՆ ՔԱՂԱՔ, ուր կլինեն էժան հյուրանոցներ, մատչելի ճաշարաններ, համերգասրահներ, սպորտխաղահրապարակներ, որ կծառայեն ոչ միայն փառատոնի մասնակիցների, այլև Սփյուռքից եկող մեր մյուս հայրենակիցների համար: Եկեք որպես զբոսաշրջիկ, եկեք որպես հայ մարդ, շենացրեք Ձեր Մայր - Հայրենիքը Ձեր ներկայությամբ: Հայրենիքը շոյված է յուրաքանչյուրիդ այցով:

ԱՐՑԱԽՅԱՆ ՄԱՆՐԱՊԱՏՈՒՄՆԵՐ ԼՐԱԳՐՈՂԻ ԾՈՑԱՏԵՏՐԻՑ

«ԱՅՆ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԸ, ՈՐ ՉԻ ՈՒԶՈՒՄ ՄԵՌՆԵԼ՝ ՀՆԱՐԱՎՈՐ ՉԷ ՆՐԱՆ ՍՊԱՆԵԼ»

Համահայկական 4- րդ փառատոնին մասնակցելու էին եկել 12 երկրների 1200 մասնակիցներ:

ՈՒ ահա այդ թվում էր նաև Ֆրանսիայի Նիշ քաղաքից յուրահատուկ՝ «Դո, Ռե, Մի» անվանումով օպերային մի ինքնատիպ երգչախումբ, որը փառատոնի օրերին ելույթ ունենացավ Երևանի Կամերային պետական երաժշտության տանը, Գ.Սունդուկյանի անվան պետական թատրոնում, Ա.Խաչտրյանի անվան օպերայի և բալետի պետական ակադեմիական թատրոնում: Մի խոսքով, բոլոր այն համերգասրահներում, ուր ելույթ ունեցան՝ արժանացան ամենաբուռն ու ջերմ, չընդհատվող ծափահարությունների: Այս երգչախումբը ինքնատիպ է նրանով, որ խումբը կազմված է բացառապես մինչև տասնվեց տարեկան դեռահաս ֆրանսահայ տաղանդավոր պատանիներից ու աղջիկներից /խմբում ընդամենը տասնչորսն են, մենակատարուհին ՝ թովիչ ու գերող ձայնով ֆրանսահայ մի աղջնակ՝ Անաիզը/: Ընդհանրապես Միջազգային օպերային երգարվեստում այդ երևույթը նույնպես բացառիկ է ու հազվադեպ / տարիքային առումով/: Նրանց բարձրարվեստ կատարողական երգացանկում ընդգրկված էին ոչ միայն Միջազգային ճանաչում ունեցող նշանավոր կոմպոզիտորների, այլև՝ Կոմիտասի, Եկմալյանի, Արամ Խաչատրյանի ստեղծագործությունները: Այս հայ երեխաները, որ ծնվել ու մեծացել են Ֆրանսիայում /ոչ միայն իրենք, այլև՝ իրենց ծնողները/ հիանալի տիրապետում են հայերենին՝ շնորհիվ, և տեղի հայկական դպրոցների ու ուսուցչապետերի, երաժշտական փորձառու ղեկավարների, այլև՝ իրենց նվիրյալ ծնողների, տատիկների, որոնք իրենց սիրասուն ու տաղանդավոր բալիկներին հետևողականորեն ուղեկցում էին նաև այստեղ՝ «Մեկ ազգ, մեկ մշակույթ» համահայկական փառատոնի օրերին:

ԵՎ ահա հիշյալ ծրագրի շրջանակներում այս երգչախմբի, նրանց ղեկավարների, ուսուցիչների, ծնողների և տատիկների հետ՝ երկօրյա ուղևորությամբ եղանք Լեռնային Ղարաբաղում: Բոլորս էլ առաջին անգամն էինք լինում այս հինավուրց հայկական հողում: Հին ու նոր պատմությունների հիանալի գիտակ, մեր էքսկուրսավար, նախկին ազատամարտիկ Դավիթ Բադալյանը, իրազեկ դարձրեց դարավոր մաքառումներով լեցուն հայ ժողովրդի դարավոր հերոսական պատմությանը, որ համապատասխան հերոսամարտերի վայրերում, մեր խումբը երգում էր հայրենասիրական երգեր: Հինավուրց Արցախում տեսանք հայ ժողովրդի ոգեղեն հզորության ու արարիչ աշխատանքի դարավոր վկաների՝ եկեղեցիների, խաչքարերի՝ կառուցված անգամ լեռնագագաթներին: Ժողովրդական իմաստությունը ճիշտ է ասում, որ «Այն ժողովուրդը , որ չի ուզում մեռնել՝ հնարավոր չէ նրան սպանել»: Այստեղ էլ ստեղծվեցին Արցախյան մանրապատումները, որ հանձնում ենք մեր ամսագրի ընթերցողների ուշադրությանը:

Ղարաբաղցի «Տատիկ-Պապիկի» տուֆից քարարձանը լեռան բարձունքում:

«ՄԵՆՔ ԵՆՔ, ՄԵՐ՝ ԼԵՌՆԵՐԸ»

Տարիներ առաջ ղարաբաղցի քանդակագործ Սարգիս Բաղդասարյանը կարմիր տուֆից կերտում է ավանդական ղարաբաղցի կնոջ և ամուր կամքի տեր իսկական լեռնցի տղամարդու կերպարը: Տուֆից քարարձանը տեղադրվում է Լեռնային Ղարաբաղ մտնող արծվահայաց հերթական լեռան բարձունքներից մեկի վրա: Այն ժամանակ շատերը չհասկացան...

Իսկ արցախյան հերոսամարտերից հետո, «Տատիկ-Պապիկի» քանդակը առավել արժեվորվեց ու իմաստավորվեց . «Մենք ամուր ենք մեր լեռների պես ու մեզ ոչ քամի ու խորշակ, և ոչ էլ որևէ բարբարոս՝ չի բաժանի մեր լեռներից»:

Ըստ երևույթին, դրա համար էլ ներկա սերունդը իրենք իրենց հպարտորեն պարզապես անվանում են արցախահայություն:

«ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԼԵՌՆԵՐԸ ԻՆՁ «ՔԱՉԱԼ» ԹՎԱՑԻՆ...»

«Մեկ ազգ, մեկ մշակույթ» ծրագրի շրջանակներում , ֆրանսահայ «Դո,Ռե, Մի» օպերային երգչախմբի հետ երկօրյա ուղևորությամբ այ ս տարվա հուլիսի 27-28-ին եղանք Լեռնային Ղարաբաղում: Բոլորս էլ առաջին անգամն էինք լինում մեր հինավուրց Արցախում՝ բացի հմուտ վարորդից, մեր հրաշալի էքսկուրսավարից՝ Դավիթ Բադալյանից, որ բացի ազատամարտիկ լինելուց, գիտեր ոչ միայն ամեն քարութուփ, այլև՝ ամեն գյուղ ու քաղաքի ներկա ու դարավոր պատմությունը /ուստի անվանեցինք՝ քայլող հանրագիտարան/ և վանաձորցի Արամից, որ չգիտես ինչու ապարանցիներին էր վերագրում լոռեցու միամիտ անեկդոտները: Օրինակ ասում էր.

«Ապարանցին Ձեր նման առաջին անգամ է լինում Արցախում, ասում են.

-Տեսնո՞ւմ ես, Ղարաբաղում ինչքան բարձր են լեռներն ու անտառապատ: Ապարանցին պատասխանում է.

- ՈՒրա՞, ծառերը թողում են, որ տենամ...»:

Բայց, իրոք, Ղարաբաղի լեռները այնքան բարձր են, երկնասլաց, անտառապատ ու ծիածանագույն մշուշով պատված, որ վերադարձին՝ Ղարաբաղից հետո,Հայաստանի լեռները ինձ թվացին «քաչալ...»:

ԱՐՑԱԽՑՈՒ ՀՈԳՈՒ ՎԵՀՈՒԹՅՈՒՆԸ

Պատերազմից հետո, երբ վերակառուցվում էր Շուշին, հարազատներին կորցրած, վիրավոր ազատամարտիկներից մեկը լցված վրեժխնդրությամբ ասում է.

- Քանդենք՝ նրանց մզկիթը...

- Ոչ, ասում են շատերը, - ընդհակառակը՝ մենք պետք է վերակառուցենք մզկիթը ու ինչքան ուզում են թող պաշտեն ու աղոթեն իրենց Ալլահին, միայն մեզանից թող հեռու լինեն...

ՄՌՆՉԱՑՈՂ ԱՌՅՈՒԾԸ

Նախկին ազատամարտիկ, հարուստ պատմական գիտելիքների տեր, էքսկուրսավար Դավիթ Բադալյանը պատմում էր.

- Մի երիտասարդ Արցախցի, դպրոցն ավարտելուց հետո, ընդունվում է Սանկտ -Պետերբուրգի համալսարանը, ավարտում է, աշխատում, տարիների ընթացքում մեծ գումար է վաստակում և վերադառնում է հայրենի երկիր՝ Ղարաբաղ: Այնուհետև՝ իր միջոցներով բարեկարգում է հարազատ քաղաք-Շուշին. կառուցում է երեխաների համար խաղահրապարակներ,

«Մեկ ազգ, մեկ մշակույթ» -2010

Հսկայական քարանձավը, որ հետաքրքիր լուծումներով դարձել է «Մռնչացող առյուծ»: Ի դեպ, այդտեղ լուսանկարվել է նաև մեր մեծ հայրենակից և բարերար ֆրանսահայ Շառլ Անձնավուրը:

հյուրանոցային համալիր, ռեստորան: Իսկ քարանձավի խորշերից մեկը հետաքրքիր լուծումներով՝ դարձնում է առյուծի բաց երախը՝ իր ժանիքներով, այնուհետև կերտում է քարերով ու բնական ծառերով բաշը, իսկ քարանձավ- երախից լսվում է ահարկու մռնչոցը: Ու դիտողին թվում է, այն խորհրդանշում է, թե առյուծը նույնպես ունի իր «հպարտությունը». երբ կշտանում է՝չի հոշոտում անտառի եղնիկներին…

Իսկ այս դեպքում՝ այն դարձել է յուրահատուկ խորհրդանիշ. զավթիչներին չի թողնում մոտենալու հինավուրց Արցախի անտառապատ լեռներին:

ՀՆԱՐԱՄԻՏ ԱՐՑԱԽՑԻՆԵՐԸ

Արցախյան հերոսամարտերից հետո, երբ ավերված ու ռմբակոծված Ղարաբաղի քաղաքներում ու գյուղերում մնացել էին մեծ քանակությամբ ադրբեջանական համարանիշերով ջախջախված հայկական ավտոմեքենաներ, հնարամիտ արցախցիները որոշեցին հանել բոլոր ադրբեջանական ավտոհամարանիշները և դրանցով սարքել ցանկապատ-ամրոց: Այնուհետև, այն դարձավ դարավոր հայկական հողից՝ Ղարաբաղից , զավթիչներին դուրս քշելու անխոս ու մի քիչ էլ տխուր վկան…

Ադրբեջանական ավտոհամարանիշերով հուշցանկապատը՝ Շուշիում:

ՀԱՂԹԱՆԱԿԻ ՏԱՆԿԸ

Շուշիի ազատագրման օրը՝ մայիսի 8-ին, Գագիկ Ասլանյանի տանկը առաջինը մտավ հինավուրց հայկական այդ քաղաքը: Ազերների դեմ դժվարին պայքարում, տանկի անձնակազմը զոհվեց, իսկ տանկի հրամանատար Գագիկ Ասլանյանի զույգ

Հաղթանակի տանկը Շուշի մտնող լեռնապարի բարձունքում:

ոտքերը կտրվեցին… Բարեբախտաբար նա ողջ մնաց, մի քիչ ապաքինվեց, սակայն նրան հանգիստ չէին տալիս զոհված ընկերների հուշը և Շուշի մտած առաջին Հաղթանակի տանկը…

Հետագայում նա մաքրում, ներկում է տանկը և Շուշի մտնող Լեռնապարի բարձունքներից մեկում կանգեցնում Հաղթանակի տանկ-հուշարձանը ի հիշատակ զոհված իր ընկերների և հաղթանակի համար բոլոր զոհված ազատամարտիկների:

Այժմ, ամեն տարի, մայիսի 8-ին, այդտեղ է տեղի ունենում ղարաբաղյան զորքերի մեծ շքահանդեսը: Իսկ հրաշքով ողջ մնացած տանկի հերոսամարտիկ- հրամանատար Գագիկ Ասլանյանը ապսպրել է. իր մահից հետո՝ իրեն հուղարկավորել հենց այդտեղ՝ իր ընկերների մոտ…

ԳԱՆՁԱՍԱՐԻ «ԳԱՆՁԵՐԸ»

Գանձասարից երևում է հեռու հորիզոնում հպարտ լեռնցու պառկած գլխի դիրքը՝ լեռնապարի վրա:

Ասում են, որ տարիներ շարունակ տարբեր դարերի զավթիչներ, այս հպարտ լեռնաշխարհում, Ղարաբաղի անտառապատ լեռներում, միշտ փնտրել են գանձեր: Իսկ լեռներից մեկի բարձունքում, 1215 թվականին, հայ իշխան Հասան Ջալալը՝ /կամ Ջալալյանը, թեև անուն-ազգանունը արաբական է/ կառուցում Գանձասարի եկեղեցին: Զավթիչները բռնում են նրան և ստիպում, որ ասի գանձերի տեղը: Հանում են աչքերը, կտրում են ձեռքերը, տանջամահ են անում, իսկ նա վերջին շնչում ասում է.

– Մենք գանձեր ունենք, այո, բայց դուք չեք կարող գտնել ու հանել այն, քանի որ դա մեր հավատքն է՝ առ Աստված, այն մեզ հետ կմնա, հուր- հավիտյան…

Անցնան տարիներ… Մարդիկ հանկարծ տեսնում են Գանձասարի բարձունքից՝ հորիզոնում, լեռնաշարի վրա, պառկած դիրքով երևում սուրբ եկեղեցու կառուցող -շինարարի, Հասան Ջալալի դեմքը… /տես՝ մեր կատարած լուսանկարը/: Ուշադիր նայելու դեպքում՝ երևում է դեմքի բոլոր մանրամասները, անգամ՝ աչքերն ու թարթիչները…

Մեղեա Աքյան
Արցախի լուսանկարները՝ հեղինակի

АФИША САМУ

Спорткомитет информирует

В связи со значительным спортивным потенциалом армянской молодежи на Украине была активизирована деятельность спортивного направления. На базе Полтавской армянской молодёжной организации была создана баскетбольная команда. Отобраны перспективные игроки, имеющие немалые спортивные достижения не только на региональном, но и на всеукраинском уровне. В ближайших планах предвидится сыграть товарищеские матчи с соседними регионами. Выражаем твёрдую уверенность в том, что баскетбольное движение молодёжи будет возрастать в каждом активном регионе. И, конечно, впоследствии, по примеру футбольных чемпионатов, мы, совместив усилия, будем стараться организовать Всеукраинский чемпионат среди команд армянской молодёжи. Ведь Панармянские игры не за горами!

Спорткомитет САМУ

Армянская вечеринка «Вечер знакомств» в Одессе

После конкурса красоты «Мисс САМУ-2010», была организована армянская вечеринка под названием «Вечер знакомств». В этот день Одесса распахнула свои двери для гостей из таких областей: Киевской, Крымской, Кировоградской, Николаевской, Запорожской, Харьковской, Одесской и Криворожской областей. молодежь которых приехала поддержать участниц из своего региона.

Вечеринка организовывалось при поддержке Союза Армянской Молодежи Украины. Организаторами были приготовлены сюрпризы, которые предоставил Интернет-магазин www.samu.org.ua/shop. Вечер приукрасил самый лучший армянский DJ Украины по версии Союза Армянской Молодежи Украины DJ Гево (г. Симферополь).

Мероприятие началось с приезда участниц конкурса красоты «Мисс САМУ», которые делились своими впечатлениями о прошедшем празднике и городе Одессе.

Вечеринка официально была открыта танцами армянских девушек, которые и зажгли публику. Царила позитивная атмосфера, также было разыграно множество призов.

Полтавчане в гостях у киевлян

Первого августа киевлянами была запланирована серьёзная спортивно-оздоровительная программа для полтавчан, которые охотно и с большим азартом приняли это предложение. По закономерным причинам, согласно распорядку дня, всё началось с футбола. Необыкновенно приятно было видеть на одном футбольном поле столько авторитетных спортсменов. Это Сурен Геворкян, Геворг Маркарян, Заза Завиров, Сашик Маркарян, Норик Геворкян, братья Шамяны Роланд и Михаил и многие другие. Игра проходила в очень дружной атмосфере. Победителями в этом мачте стали киевляне. А в Полтаве состоится матч-реванш, на котором будет присутствовать команда киевлян.

Подобные встречи очень сближают и, безусловно, положительно влияют на объединение нашей молодёжи.

От имени полтавчан выражаем глубокую признательность всем ребятам, принявшим участие в подготовке этой встречи, а именно: Грачику Ламазяну, Эдику Маркаряну, Юрику Даниэляну, Врежику Маркаряну, Армену Мкртчяну, Арарату Маркаряну. Дай Бог, чтобы подобных поводов для хорошего настроения в нашей жизни было как можно больше. Благодарим за столь тёплый приём, пейзажную природу и вкусную хашламу.

Артём Аванесян
Председатель
спорткомитета САМУ

Армяно-украинский бизнес-форум пройдет в Киеве в начале сентября

Армяно-украинский бизнес-форум планируется провести в Киеве в первой декаде сентября текущего года. Об этом сообщил исполнительный директор Торгово-Промышленной Палаты Еревана Карен Мартиросян.

По его словам, в настоящий момент ТПП двух сторон интенсивно работают над подготовкой форума, который пройдет на основе поручения правительств Армении и Украины. – Ряд компаний уже выразили готовность участия в данном форуме. В том числе речь идет как об импортоориентированных, так и экспортоориентированных компаниях, представляющих разные отрасли экономики» – заметил К. Мартиросян.

Он добавил, что помимо обсуждений возможностей углубления экономического сотрудничества, армянские и украинские компании проведут встречи в формате «тет-а- тет».

Отметим, что, как правило, межгосударственные бизнес-форумы, в зависимости от степени их представительности, проводятся параллельно с межгосударственными и межправительственными заседаниями. Напомним, что первый армяно-украинский бизнес-форум прошел в июне 1998 г. в Ереване.

По данным Нацстатслужбы РА, товарооборот между Арменией и Украиной в первом полугодии текущего года по сравнению с аналогичным периодом 2009 г. возрос на 52,5%, достигнув $96.7 млн., или 5,4% от внешнеторгового оборота РА. При этом отрицательное сальдо товарооборота Армении с Украиной в январе-июне сего года в годовом разрезе возросло на 56,3% – до $87.1 млн.

Источник: АрмИнфо

Во Львове реставрируют деревянный алтарь армянского кафедрального собора

Во Львове начали реставрацию деревянного алтаря во дворе армянского кафедрального собора, известного как «Голгофа». Как передает представитель культурного наследия польских армян, работы, которые финансируются Фондом культуры и культурного наследия польских армян за счет грантов Министерства культуры и национального наследия, возглавил Анджей Казберук – специалист в области сохранения древесины из Варшавской Академии изящных искусств.

– Первый этап уже завершен, – говорит Анджей Казберук. Он заключался в составлении подробной документации перед демонтажем и во время демонтажа и переноса всех пронумерованных частей на хоры собора, где уже начались реставрационные работы. При этом структурные элементы внутреннего интерьера алтаря Голгофы будут изготовлены заново. Оказалось, что структурные элементы были настолько изношены, что в любой момент алтарь мог упасть и расколоться. Самые старые элементы алтаря – фигура Христа на кресте, который относится к XV веку, самые новые элементы относятся к XVIII веку.

Основные элементы были перенесены на нынешнее место из другой армянской церкви Львова. Полихромовые украшения были существенно повреждены после нескольких небольших пожаров. Уничтожение алтаря довершили дождь, снег, плохой ремонт, дырявые крыши. Постамент перед алтарем оказался выложенным армянскими надгробиями.

Источник: Analitika.at.ua

Правила прохождения таможенного контроля

Для въезда в Россию гражданам Украины и Армении, в соответствии с межправительственными соглашениями о взаимных безвизовых поездках граждан, виза не требуется.

Между Украиной и Грузией, Грузией и Арменией существует безвизовый режим. Но следует помнить, что пребывание на территории Грузии граждан Украины возможно только при наличии заграничного, служебного, дипломатического паспорта или удостоверения личности моряка.

Для въезда в Армению гражданам Украины и СНГ, в соответствии с межправительственными соглашениями о взаимных безвизовых поездках граждан, виза не требуется.

Ուկրաինայի «Մեծանուն հայերը» ակնարկաշարից

ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԱԿԱԴԵՄԻԱՅԻ ԱԿԱԴԵՄԻԿՈՍԸ

Անձնուրաց նվիրում արվեստին

/սկիզբը՝ «Արմյանսկի վեստնիկ» 43-44-ում

Ժողովրդական առածն ասում է.«Երբ անձնուրաց նվիրվում ես քո սիրած գործին՝ փառքն ու պատիվը իրենք են հետապնդում քեզ…»: Եվ այսպես. իր բնատուր, գեներով ժառանգած երաժշտական տաղանդի, բացառիկ պարտաճանաչության, համեստության շնորհիվ՝ 2006թ. նա արժանանում է Արվեստի Միջազգային Ակադեմիայի ակադեմիկոսի կոչման: Իսկ այդ կապակցությամբ Արվեստի Միջազգային Ակադեմիայի նախագահ Աբգար Աֆինյանը պիտի հեռագրեր. «Հարգարժան պարոն Մացոյան. Շնորհավորում ենք Ձեզ Արվեստի Միջազգային Ակադեմիայի ակադեմիկոս ընտրվելու առթիվ: Արվեստի Ակադեմիայի համար պատիվ է Ձեզ նման արվեստագետ ունենալ իր շարքերում: Ակադեմիայի իսկական անդամության վկայականը Ձեզ կհանձնենք Ուկրաինայում կամ Հայաստանում՝ըստ Ձեր ցանկության»: Ու այսպես, ես թերթում եմ նրա լուսավոր կյանքի տարեգրությունը… Ահա՝ անսահման, անքանակ ազդագրեր՝ սիմֆոնիկ նվագախմբի դիրիժոր՝ Սերգեյ Մացոյանը Հայաստանի մեծ ու փոքր ֆիլհարմոնիայի դահլիճներում, մրցություններ, մրցանակներ, հանրապետական ու միութենական թերթերում հոդվածներ, հրավերներ, երաժիշտ-մասնագետների,արվեստագետների կարծիքներ.պարզապես ընթերցենք մի քանիսը. 1969 թ.մի փոքրիկ մեջբերում. «Համերգը սկսվեց Լենինականի Կարա-Մուրզայի անվան երաժշտական ուսումնարանի կանանց երգչախմբի ելույթով՝ ղեկավարությամբ ուսումնարանի դիրեկտոր, խմբավար-դիրիժոր՝ Սերգեյ Մացոյանի: Երգչախումբը ներդաշնակ հնչեղությամբ կատարեց Կոմիտասի «Կալի երգը» և այլ երգեր, արժանանալով ներկաների ջերմ ծափերին: **ՍՍՀՄ ժողովրդական արտիստ, անվանի կոմպոզիտոր Արամ Խաչատրյանը թարմ մեխակներ նվիրեց Մացոյանին ի նշան նրա վարպետ խմբավորման»:**

Ահա մեկ ուրիշը այն ժամանակվա թերթերում տպագրված կարծիքներից. «Ս. Մացոյանին հաջողվում է իր մտքերն ու երաժշտական պատկերացումները հաղորդել նվագախմբին…նա շնորհալի երաժիշտ է, ստեղծագործության բովանդակության մեկնաբանման լրջությամբ…», «…Ս.Մացոյանը իրեն դրսևորեց որպես շնորհալի և դիրժորական տաղանդով օժտված երաժիշտ…»- Գ.Գևորգյան ՀՍՍՀ վաստակավոր արտիստ, «Արվեստի լրատու», «,… Նա մասնակցում է Օդեսայում կայացած դիրիժորների մրցանակաբաշխությանը և ստանձնում երաժշտական ավանդույթներով հարուստ այդ քաղաքի սիմֆոնիկ նվագախմբի դիրիժորի պարտականությունը… կարճ ժամանակամիջոցում նա կարողացավ ղեկավարել Բեթհովենի, Չայկովսկու, Ռախմանինովի սիմֆոնիաները, առաջին անգամ նա Օդեսայում հնչեցնում է Շոստակովիչի 6-րդ, 8-րդ, Պրոկոֆևի 6-րդ սիմֆոնիաները, ինչպես նաև Գր. Եղիազարյանի, Էդ. Հովհաննիսյանի բալետային սյուիտներից հատվածներ, Ալ. Հարությունյանի «Տոնական նախերգանքը», «… Նա տիրապետում է դիրիժորական տեխնիկային, կարողանում է նվագախումբն իրեն ենթարկել, Մացոյանը ինքնատիպ դիրիժոր է, նա համերգային ծրագիրը վարեց լիովին ինքն իրեն տրված», «..Նա լավ է տիրապետում նվագախմբին և կոլեկտիվին, հստակորեն փոխանցում է իր կատարման հղացումը , Մացոյանի դիրիժորական շնորհի առավել հրապուրիչ հատկություններն են՝ հուզականություն, ջերմություն, անկեղծություն և հավաստիություն», Չայկովսկու «Փոթորիկ» սիմֆոնիկ ֆանտազիան, 5-րդ սիմֆոնիան վարելու ժամանակ նա ցուցաբերեց գեղարվեստական նուրբ ճաշակ, արտիստական տեմպերամենտ»:

Ու … այսպես շարունակ. տարիներ, տասնամյակներ, և Համամիութենական /Սովետական Միության ընթացքում/, և հանրապետական թերթերում ու ամսագրերում երաժշտագետների, արվեստագետների դրվատանքի, գնահատության տպագրված կարծիքները թվարկելն անգամ, դժվար է: Սակայն չեմ կարող մեջբերում չանել 2009թ «Արմյանսկի վեստնիկ» թերթում տպագրված Մարատ Հակոբյանի հարցազրույցից հայերեն լեզվով՝ իմ թարգմանությունից մի հատված.

Հարց - Վերջերս Կիևում Հովհաննես Թումանյանի ծննդյան 140-ամյակին նվիրված ներկայացվեց «Անուշ» օպերայի երաժշտական տարբերակը՝

Ուկրաինայի «Մեծանուն հայերը» ակնարկաշարից

Ձեր ղեկավարությամբ: «Անուշ» օպերան հայերի կողմից սիրված բեմադրություններից է: Խնդրում եմ պատմեք այդ ստեղծագործության և իրադարձությունների մասին՝ կապված այն գրելու հետ:

Պատասխան – «Անուշ» օպերայի հեղինակը Արմեն Տիգրանյանն է, նա ծնունդով Լենինականից է, բայց ողջ իր գիտակցական կյանքը ապրել է Թբիլիսիում: Այն ժամանակվա վրացական ինտելիգենցիան շատ դեպքերում օժանդակում էր զարգացնելու հայկական արվեստը: Վրաստանում շատ կային արվեստի, գրականության նշանավոր գործիչներ, խոշոր դեմքեր, ինչպիսիք էին Ռուբեն Մամուլյանը, Ալեքսանդր Մելիք-Փաշաևը, Արամ Խաչատրյանը, Ռուբեն Սիմոնովը: Այդ միջավայրում Արմեն Տիգրանյանը չէր կարող չշփվել Հովհաննես Թումանյանի հետ: Արդյունքում Ա.Տիգրանյանը գրեց «Անուշ» օպերան: Նա այնպիսի բարձր մասնագիտական վարպետությամբ գրեց ստեղծագործությունը, որ մարդիկ կարծում էին, թե շատ հատվածներ այդ հրաշալի և գեղեցիկ ստղեծագործությունից ֆոլկլոր է, այնինչ պարային և մենակատարային համարները հանդիսանում են հեղինակային և գրված են Ա.Տիգրանյանի կողմից: Այդ հատվածները գրված են ժողովրդական հենքի վրա: Օգտագործելով ազգային ինտոնացիան՝ դրանք այնքան գեղեցիկ և հմուտ են օգտագործված, որ ընդունվում են ինչպես ժողովրդական երաժշտություն: «Անուշ» օպերան հանճարեղ ստեղծագործություն է, ես առաջին անգամ մոտիկից շփվեցի նրա հետ: Մինչ այդ, երբ սկսեցի ծանոթանալ Տիգրանյանի ստեղծագործության հետ, ես լսողությամբ հասկացա այն, դա իմ ընդհանուր ծանոթությունն էր: Երբ խորացա, համոզվեցի, որ դա հանճարեղ ստեղծագործություն է՝ գեղեցիկ երաժշտությամբ արժանի հնչելու աշխարհի տարբեր անկյուններում: Վարպետի ձեռքը զգացվում է Սարոյի, Անուշի, Մոսիի վառ կերպաների ստեղծմամբ: «Անուշ» օպերան առաջին անգամ բեմադրվել է 1912 թ Ալեքսանդրապոլի /Լենինական, Գյումրի / ուսանողական կոլեկտիվի ուժերով: Այնուհետ, Երևանի ազգային օպերային թատրոնը իր թատերաշրջանը միշտ բացում է «Անուշ» օպերայով և այն հնչում է առանձնահատուկ, ինքնին սիրելի:

2008թնոյեմբերի8-ինԿիևիՉայկովսկու անվան ազգային կոնսերվատորիայի մեծ դահլիճում տեղի ունեցավ «Անուշ» օպերայի բեմականացումը հայերեն լեզվով: «Անուշ» օպերայի պրեմերիան՝ Ս. Մացոյանի բեմադրությամբ, Օդեսայի օպերային թատրոնի մենակատարների, ակադեմիական երգչախմբի, սիմֆոնիկ նվագախմբի, մասնակցությամբ և Կիևի հայկական համայնքի և ՈՒկրաինայի հայերի Միության օժանդակությամբ:

Քսան տարի է, ինչ Սերգեյ Մացոյանը ապրում և ստեղծագործական մեծ աշխատանք է կատարում ՈՒկրաինայում և 20 տարի անընդմեջ տարին երկու անգամ՝ դեկտեմբերի 7-ին և ապրիլի 24-ին բարեգործական համերգներ տալիս ՈՒկրաինայի հայկական համայնքների համար: Այս տարի ապրիլի 18-ին նրա բարեգործական համերգը նվիրված էր Մեծ Եղեռնի 95-ամյակին: Սիմֆոնիկ նվագախմբի կատարմամբ հնչեցին, իսկ Օդեսայի երաժշտական ակադեմիայի երգչախմբի կատարմամբ մեծ հաճույքով և միաժամանակ զարմանքով ունկնդրվեցին «Հայաստան», «Դըլե - Յաման»երգերը՝ հայերեն լեզվով: Հետաքրքիրն այն էր, որ երգչախմբի ռուս, ուկրաինացի, չինացի, վրացի մասնակիցները ռուսերեն տառերով սովորել էին կարդալ ու երգել, երգել հայավարի ու ճիշտ հնչողությամբ, այնքան հոգեհարազատ, որ երբ աչքերդ փակում ու ըմբոշխնում էիր երգը՝ ճիշտ ու կատարյալ, որ, պարզապես, մոռանում ես, որ երգողները հայեր չեն: Իսկ այդ ամենը մեծ հայասեր ու հայրենասեր, մեծ երաժիշտ ու պրոֆեսոր Մացոյանի ուսուցման ու ջանքերի շնորհիվ:

Եվ այսպես, Օդեսայի կոնսերվատորիայի դիրիժորայի ամբիոնի վարիչ, սիմֆոնիկ նվագախմբի դիրիժոր,

կամերային երգչախմբի ղեկավար Սերգեյ Մացոյան- նրա ուղին միշտ վերընթաց է եղել , քանզի նրան մշտապես ուղղորդել է բնատուր տաղանդը, **այդ ոչ սովորական մասնագիտության՝** սիմֆոնիկ նվագախմբի դիրիժորից մինչև Արվեստի Միջազգային Ակադեմիայի ակադեմիկոսի պատվավոր կոչումը կրելու փաստը: Բնատուր տաղանդ, երաժշտական բարձր ճաշակ և միաժամանակ այն իր սաներին ուսուցանելու մեծ մանկավարժական տակտ, ներքին բարձր կուլտուրանահա այն ատրիբուտները կամ այն սանդղակները, որոնք հանդիսացան լինելու ոչ միայն իր հայրենի ծննդավայրի՝ Լենինականի, Հայաստանի, այլև՝ ՈՒկրաինայի պանծալի ու պատվավոր հայերից մեկը: Մենք հպարտ ենք նման հայերով , որոնք պատմության մեջ կմտնեն ստեղծագործական աշխատանքի արգասիք իրենց համամարդկային արժեքներով ու ապրած կյանքի օրինակելի, իմաստավոր, վառ անհատականության հրաշալի հատկանիշներով:

Ասելիքս ուզում եմ եզրափակել հինհունական ոճի բանաստեղծությամբ՝ նվիրված Սերգեյ Մացոյանին:

ԱՔՐՈՍՏԻԿՈՍ

Սիմֆոնիան հնչեց դիրիժորիդ բարձրարվեստ
Երանություն պարգևեց դահլիճին հմայված,
Ռոպեներն անմոռաց թռան ակնթարթի պես՝
Գերագույն հույզերից գերված ու զմայլված:
Երբեք չէի տեսել՝ փոքրից-մեծ լսեն կլանված,
Յուրաքանչյուրի ծափը՝ դրա համար էլ թնդաց:

Մտովին նրանք սլացան երկինքն արվեստի,
Անգին պահերը քո նվագախմբի , երգչախմբի,
Ցնծաց հայերենն ու հայ-երգը շուրթից՝ այլազգի,
Ոգևորությունը զարմանալի էր ու անսահման,
Յուրովի երգեցին «Հայաստան» ու «Դլե-Յաման»,
Ախ-ը հայերեն էր. վրացին, չինացին այդպես ուն՞ակ,
Նմանը չէր տեսել հայը անգամ՝ դարեր շարունակ:
Ինչպի՞սի բերկրանք ու հրճվանք էր համատարած,
Նվագախումբն ու ողջը՝ ծաղիկներով էին ողողված:

ՄԵՂԵԱ ԱԹՅԱՆ

Армения и Украина – победители Девятого Международного конкурса молодых исполнителей популярной музыки «Новая волна 2010»

1 августа в концертном зале «Дзинтари» состоялось торжественное закрытие Девятого Международного конкурса молодых исполнителей популярной музыки «Новая волна 2010».

В день закрытия конкурса на сцене блистали Борис Моисеев и Вячеслав Бодолика, Игорь Николаев и Юлия Проскурякова, Ирина Аллегрова, Валерий Меладзе, Анна Нетребко, Филипп Киркоров, Дживан Гаспарян, Дима Билан, а также участники «Детской Новой волны».

Специальным гостем вечера стала Лара Фабиан: вместе с Игорем Крутым они представили фрагменты из будущей программы «Мадемуазель Живаго».

Открыла концерт великолепная Земфира.

В день закрытия традиционно состоялось награждение победителей – главных героев конкурса.

Обладательница первого приза – Сона Шахгельдян

Первый приз – 50 000 евро – вручили Соне Шахгельдян из Армении. Второе место – награда 30 000 евро – досталось украинке Татьяне Ширко. Она же удостоилась почетного приза от «АВТОРАДИО» – информационного партнера конкурса – эфирной поддержки. Третье место получил конкурсант из Эстонии Uku Suviste (20 000 евро).

Телеканал МУЗ-ТВ вручил группе «Поющие трусы» из Украины приз – съемку клипа и его последующую ротацию на канале.

Приз Зрительских симпатий завоевал россиянин Егор Сесарев.

Призы от Юрмальской городской Думы получили израильтянка Hila Ben David и латвийская группа «PER».

«Мегафон», чей зеленый фирменный цвет стал в этом году оптимистичным цветом «Новой волны», учредил собственный эксклюзивный приз. Им стал мультимедийный компьютер. Сона не скрывала своей радости – спустившись со сцены, она охотно демонстрировала его фотографам, прессе и своим фанатам, покоренным сильным и глубоким голосом талантливой конкурсантки из Армении.

В рамках New Wave Fashion Week, в преддверии Гала-показа в модном Studio 69, Максим Раппопорт получил Специальный приз от В. Юдашкина, поездку в Париж. Максим стал создателем четырех сценических костюмов для девяти исполнителей из группы «Мураками» (Россия) и Кайрата Тунтекова из Казахстана.

newwavestars.com

Татьяна Ширко заняла второе место

Эмоции переполняют победительницу

«Потерянный рай» глазами художника

Александр Мирзин – знаменитый украинский художник, с особым теплом относится к армянскому народу. Он посвятил множество своих работ тематике природы Армении, известным армянским личностям. Одним из таковых является наш соотечественник, великий ученый и винодел Таиров. К его 150-летию, которое отмечалось в нынешнем году, А. Мирзин подготовил выставку, посвященную тематике армянской природы и виноделию. Были представлены картины с изображением гор Армении, гроздьев винограда, винных бочек, натюрморты и несколько портретов самого Таирова.

А недавно в Одессе в одном из роскошных залов ресторана «Александрийский» была проведена выставка А.Мирзина под названием «Потерянный рай». В этот прекрасный вечер зритель мог наслаждаться картинами с изображением цветов и птиц, среди которых были как очень распространенные виды, так и занесенные в Красную книгу.

Как сказала искусствовед музея Западного и Восточного искусства Ирина Тимохова, А.Мирзин работает как ученый-естествоиспытатель.

Каждый цветок будь то орхидея, незабудка, мак написаны им очень точно.

Проект «Потерянный рай» представляет собой серию из 30 акварельных листов редких экзотических цветов. Также эти цветы можно было бы увидеть в альбомах утонченных знатоков XVIII века эпохи Просвещения, когда люди пытались узнать больше о мире природы.

А.Мирзин талантлив на генном уровне. Дядями Александра были замечательные художники П.Злачевский, Ю.Злачевский, один – художник Одесского оперного театра, другой – тонкий акварелист. Вот, наверное, по наследству и передалась эта культура рисунка, которая у просвещенного зрителя вызывает умиление. Помимо наслаждения, которое доставляют картины, зритель еще имеет возможность читать на них латинскую надпись и конкретно понимать, к какому виду или роду относится то или иное растение. Складывается такое ощущение, что Александр буквально принял призыв Вольтера, просветителя XVIII века, и возделывает свой сад, и в гербарии его души вошли удивительные цветы, птицы, то, что дает человеку нашего времени вдохновения для души. Ведь что нужно человеку для счастья: солнце, свобода и маленький цветок.

«Կորած դրախտի» ինքնատիպ մեկնաբանը

Հայաստեր ու հայերի հանդեպ յուրահատուկ ակնածանք ու հարգանք ունեցող ուկրաինացի Ալեքսանդր Միրզինը իր յուղաներկ ու գրաֆիկական աշխատանքների ցուցահանդեսը նվիրել էր հայազգի մեծ գիտնական և գինեգործ Վ.Թաիիրովի ծննդյան 150-ամյակին նվիրված գիտական կոնֆերանսին, որ տեղի ունեցավ մեծ գիտնականի անվան գիտահետազոտական ինստիտուտում: Այդ առիթով աշխարհի տարբեր ծայրերից եկած կոնֆերանսի մասնակից շատ գիտնականներ մեծ հետաքրքրությամբ դիտեցին Ա.Միրզինի գեղանկարչական աշխատանքների ցուցահանդեսը: Նրանցում ջերմորեն էր արտահայտված հայկական բնաշխարհի շատ չքնաղ պատկերներ, որ նա տեսել էր իր հոգու աչքերով. արևավառ խաղողի այգիներ, գինու կարասներ, հայկական թեմատիկայով նատյուրմորտներ և ամենագլխավորը՝ նշանավոր գիտնական Վ. Թաիիրովի մի քանի դիմանկարներ:Եվ ահա վերջերս մի նոր ինքնատիպ ցուցահանդես, որին հրավիրված էինք...

«Կորած դրախտ»- այսպես էր կոչվում Ալեքսանդր Միրզինի գրաֆիկական աշխատանքների ցուցահանդեսը, բացվեց Օդեսայի «Ալեքսանդրովսկի» արքայական տեսքով ռեստորանի շքեղ սրահում: Ալեքսանդր Միրզինը 20 տարի է, ինչ մասնակցում է գեղանկարչական աշխատանքների միջազգային մրցույթների: Անչափ ինքնատիպ ու ուրույն գրաֆիկական ոճի ստեղծագործողը ի զորու է աշխարհին նայելու իր անհատական հայեցակետի պատուհանից: Ահա այդ պատուհանը բացում ես և տեսնում այն, ինչը հաճախ չեն տեսնում մարդիկ այսօրեական աշխարհի «արհեստական բնության» ստեղծածների «շքեղություններից»:Նրա ստեղծագործական աշխարհը լեցուն է «Կորած դրախտի»մոռացված շատ աննշան, համեստ ու քնքուշ ծաղիկներով, թվում է պարզ ու հասարակ, սակայն խորությամբ մեծ հմայք ու բուրավետություն ունեցող ծաղիկներով: Հապա գեղեցիկ թռչունները, որոնցից նույնպես շատերը չկան կամ վաղուց արդեն հայտնվել են«Կարմիր գրքում»: Ցուցանդեսը, շատ մարդաշատ էր: Ներկաները մեծ հետաքրքրությամբ լսեցին նաև արվեստագետ Իրինա Տիմոխովայի մենաբանությունները:

ՄԵԴԵԱ ԱԹՅԱՆ

Լուսանկարում - ուկրաինացի գեղանկարիչ Ալեքսանդր Միրզինի գեղանկարներից:

ФОТОРЕПОРТАЖ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՐԿՐԱՊԱՀ ԿԱՄԱՎՈՐԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱԺՈՂՈՎԸ ՈՒԿՐԱԻՆԱՅՈՒՄ

Հուլիս ամսին Օդեսայի հայ մշակույթի կենտրոնում տեղի ունեցավ Երկրապահ կամավորական միության ժողովը, որին մասնակցում էին Ուկրաինայի տարբեր մարզերի հայ համայնքների ներկայացուցիչներ: Ժողովի նախագահությունը բարձր գնահատեց հայ երիտասարդական միությունների ծավալած գործունեությունը Ուկրաինայի տարածքում: Գեներալ Մանվել Գրիգորյանը պատվոգրերով և շքանշաններով պարգևատրեց Ուկրաինայի ներկայացուցչության ակտիվիստներին: Երկրապահ կամավորական միության կազմակերպությունները, բացի Ուկրաինայից գործում են նաև Ռուսաստանում, ԱՄՆ-ում և Ֆրանսիայում:

Մեր ընթերցողների ուշադրությանն ենք ներկայացնում համաժողովի լուսանկարային ռեպորտաժը:

Відтепер безпеку Вірменії гарантуватиме Росія

Москва і Єреван підписали у п'ятницю новий оборонний договір, згідно з яким російські війська залишаться у Вірменії до 2044 року. Новий договір не лише продовжив термін перебування російських військ із «первісних» 25 до 49 років, а й розширює місію цих військ щодо захисту безпеки Вірменії.

Російські війська мали покинути військову базу в місті Ґюмрі неподалік кордону з Туреччиною 2020 року. Новопідписаний договір залишає їх там до 2044 року, а також зобов'язує Росію надати Єреванові сучасне озброєння, «спеціальну» військову техніку, і разом із вірменськими збройними силами «захищати вірменську безпеку».

Президент Вірменії Серж Сарґсян та президент Росії Дмитро Медведєв під час офіційної зустрічі в Єревані

Президент Вірменії Серж Сарґсян привітав цю нову домовленість, яка, за його словами, розширить сферу географічних та стратегічних відповідальностей Росії.

Новий договір цементує російську присутність у Вірменії, яка і без цього є вагомою. На Південному Кавказі, де Азербайджан і Грузія крокують власними незалежними шляхами, Вірменія залишається надійним партнером Росії.

Вірменські урядовці пов'язують необхідність російської посиленої присутності з невирішеною проблемою Нагірного Карабаху, сепаратистського регіону Азербайджану, населення якого становлять місцеві вірмени. Внаслідок шестилітньої війни постала самозвана незалежна країна, яка де-юре залишається частиною Азербайджану, а решта світу зараховує Нагірний Карабах до так званих «заморожених конфліктів».

Використовуючи свої нафтові мільйони, Азербайджан розбудував величезну військову потугу, і не один раз із боку Баку лунали натяки, що проблему Нагірного Карабаху Азербайджан вирішить силою. Вірменська влада стверджує, що новий договір до цього ніколи не допустить, а Росія обіцяє бути миротворцем в цьому регіоні.

Російський президент Дмитро Медведєв заявив: «Завданням Російської Федерації як найбільшої держави, що розташована в цьому регіоні, найміцнішої держави в економічному вимірі та в оборонних можливостях, можливостях щодо забезпечення безпеки, – є підтримка миру та правопорядку».

Баку закликає Москву не використовувати військову базу проти Азербайджану.

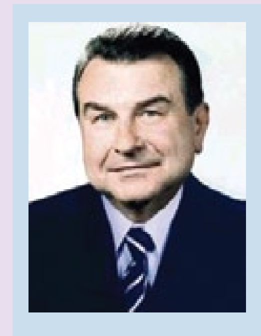
Російська військова база в Ґюмрі нараховує 5 тисяч військовослужбовців, там розташовані військові літаки МіГ-20 та ракети С-300. Із нового договору важко прогнозувати, якими будуть ці сучасні озброєння і «спеціальна» військова техніка, яку Російська Федерація має надати Вірменії.

Росія у свою чергу намагається не роздмухувати значення нового договору. Виступаючи по вірменському телебаченню два дні тому, міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров запевняв, що нічого не зміниться у функціонуванні військової бази в Ґюмрі.

Тим часом представник Міністерства закордонних справ Азербайджану закликав Москву дотримуватися попередніх домовленостей і не використовувати військову базу в Ґюмрі проти Азербайджану.

Експерти констатують, що посилена російська військова присутність в регіоні є попередженням для сусідів Ірану та Туреччини, адже Ґюмрі – друге найбільше вірменське місто, розташоване за 20 кілометрів від турецького кордону.

Ірина Халупа
www.radiosvoboda.org

Глава Госкомнацрелигий Украины встретился с Главой Украинской епархии ААЦ

В Киеве 20 августа председатель Госкомнацрелигий Юрий Богуцкий встретился с Главой Украинской епархии Армянской Апостольской Церкви архиепископом Григорисом Буниатяном. Стороны обсудили состояние государственно-конфессиональных отношений и пути их дальнейшего развития в Украине. Состоялся плодотворный обмен мнениями.

Источник: Analitika.at.ua

Հայտարարություն

Այբ, Բեն, Գիմ, Դա, Եչ, Զա...

Հայերենը հայու խորհուրդն է...

Վ. Սարոյան

Այո: Սիրտդ լցվում է ուրախությամբ ու հպարտությամբ, երբ գիտակցում ես, որ դու ժառանգորդն ես այս ոսկեղենիկ այբուբենի և հայոց լեզվի:

Հայոց լեզուն մեր հայրենիքն է, Հայաստանի բանալին: Իսկ մեր լեզվի բանալին հայոց Այբուբենն է՝ իր 36 զինվորներով:

Կորցրեցիր լեզուդ՝ կկորցնես հայրենիքդ, կկորցնես քո ազգային դիմանկարը:

Սիրելի բարեկամ, ուզում ես ճիշտ և գեղեցիկ խոսել հայերեն, այսօր է ժամանակը, մի հետաձգիր...

Այդ շատ կարևոր գործում քեզ կօգնի Սուրբ Մեսրոպ Մաշտոցի անունը կրող կիրակնօրյա հայկական դպրոցը:

Դպրոցում դու ձեռք կբերես մեսրոպյան այբուբենի հրաշք բանալիները, կկարողանաս հաղորդակից լինել մայրենի լեզվին, պատմությանը, մշակույթին, քո հավատքի քրիստոնեական ակունքներին...

Դպրոցում կազմակերպվում են հետաքրքիր միջոցառումներ՝ նվիրված տարբեր տոների, հայկական ծեսերին ու ավանդույթներին:

Գոյություն ունեն ռուսալեզու և հայալեզու խմբեր: Դասարանները հագեցված են ուսումնական ծրագրերին համապատասխան հարուստ դիդակտիկ նյութերով: Լուսավոր ու գեղեցիկ կահավորված դասասենյակներում ժամանակն անցնում է աննկատ:

Դպրոցում ուսուցանվում են.

1. Մայրենի լեզու
2. Հայ գրականություն
3. Հայ ժողովրդի պատմություն
4. Մշակույթ
5. Ազգային խոհանոց

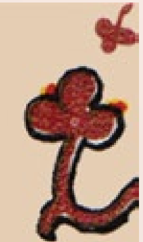
Աշակերտներին **տրվում է նախաճաշիկ:** Քաղաքի ծայրամասերից երեխաներին դպրոց տեղափոխելու համար՝ **գործում է ավտոբուս:** Դպրոց ընդունվելու ցանկացողները (առանց տարիքային սահմանափակության) կարող են ներկայանալ **Լ.Խ.Կալուստյանի անվ** մշակույթի կենտրոն:

Ու տես, որդիս, ուր էլ լինես,
Այս լուսնի տակ ուր էլ գնաս,
Թե մորդ անգամ մտքից հանես,
Քո մայր լեզուն չմոռանաս...

Հարգանքներով՝
Մեսրոպ Մաշտոցի անվ.
հայկական կիրակնօրյա դպրոցի ուսուցչական կազմ:

հեռ. 711 67 52
(095) 460 36 80

Объявление

Приглашаем всех желающих, независимо от профессии и возраста, пройти обучение в воскресной армянской школе им. Месропа Маштоца.

В школе преподаются следующие дисциплины:

1. ***Армянский язык и литература***
2. ***История армянского народа***
3. ***Культурология***
4. ***Армянская кухня***

Наша школа имеет хорошую учебную базу. Постоянно проводятся различные мероприятия, связанные с историей, обычаями, обрядами армянского народа и церкви. Обучение в школе проводится на русском и армянском языках и на бесплатной основе.

Учащимся предоставляется завтрак. Школа, также, обеспечена автобусом.

Ждём Вас с нетерпением!
С уважением, администрация школы им. Месропа Маштоца.
(2-ой этаж армянского культурного центра им. Л.Х.Калустяна)

тел. 711 67 52
(095)460 36 80

ПСИХОЛОГИЯ

Познай свой внутренний мир

Состояние и свойство невежды: никогда не ждать пользы и вреда от себя самого, только извне. Состояние и свойство мудрого человека: всякую пользу и всякий вред ожидать только от себя самого.

Самое значимое и ценное, чем может человек распоряжаться – это выделенное ему время пребывания на этой земле. И только он сам может решить, как им воспользоваться – подарить его, искать только развлечения, или только страдать, либо найти смысл и следовать ему...

Есть в каждом человеке также внутренний дар – творческий ресурс. Каждый может сказать, что любил больше всего в детстве – урок рисования, лепки, музыки, кройки и шитья, сочинять стихи или придумывать сказку, петь, танцевать, конструировать, наблюдать за меняющейся формой облака и... Ведь когда мы маленькие нам не запрещают раскрывать свои таланты, наоборот, поощряют. А потом в определённом возрасте говорят, что это баловство фантазии, и нужно думать над профессией, которой можно прокормить себя и семью. Так и появляются нереализованные взрослые, желающие увидеть в своих детях реализацию своих несбывшихся желаний. Вот только многие не принимают, что у каждого ребёнка свой потенциал, своё желание и свои возможности.

Дорогие взрослые, никогда не поздно раскрыть свои творческие возможности, ведь в каждом из нас всегда присутствует ребёнок, благодаря которому мы умеем искренне радоваться, плакать, любить, придумывать, даже врать по-детски своим родителям. Конечно, я не призываю бросать свою взрослую деятельность и статус. Просто позволяйте признать в себе свои творческие возможности и напишите стих, песню, создайте или помогите в создании футбольной команды...

Для этого рекомендую – пообщайтесь с самым верным вашим другом – со своим внутренним ребёнком. Далее свободное время уделите детям, находитесь рядом с ними и больше слушайте их, учитесь у них, играйте с ними и принимайте их условия игры, расскажите им о себе, о своих достижениях в детстве. Старайтесь во время игры не навязывать им свои «взрослые умные» правила жизни. Через взаимодействие с детьми, слушая их и помогая им, у каждого из нас есть шанс претворить в жизнь хоть какую-то свою детскую сказку. Помощь может быть в любой форме, исходя из тех ресурсов, которые у вас есть. Ресурс – это ваши знания, время, опыт, материальные возможности, а власть – то, что принадлежит лично вам.

Дети, особенно до 4 лет, воспринимают жизнь через ощущения и эмоции. А взрослые через – правильно или не правильно – логику.

Чаще общаясь с детьми, взрослый может получить ответ на самый волнующий «взрослый» вопрос, неважно из какой сферы.

Поверьте, жизнь – это суета сует – когда дети в нас нуждаются, у нас нет времени, а потом, когда они становятся взрослыми – мы нуждаемся в них, и, к сожалению, у них не бывает времени. Кто, как не взрослый, это понимает, но, увы, время потеряно, и остаются только мысли, и воспоминания. Из лучших побуждений каждый пытается объяснить своему ребёнку эту мудрость жизни, исходя из своего опыта. Но, дорогой взрослый, самое ценное – это личный опыт. Самая большая мудрость – позволить детям пройти свой путь и приобрести свой опыт, и прийти к своей мудрости. Думаю, если что и можно делать для своих близких и окружающих – так это жить, используя свой личный потенциал, и быть практическим примером – просто жить.

Лусине Арамян,
психолог

ЖИЛОЙ КОМПЛЕКС БИЗНЕС-КЛАССА

Малиновского,16
«ЭТАЛОН»

«Порто- Франко»
дружеский банк армянской общины

ГРАНИ

Ліцензія НБУ №129 від 11.06.2010
Кредит на купівлю квартир
Житловий комплес бізнес-класу
"Еталон"
вул. Маліновського, 16
Грані

Кредит на покупку квартир

(048) 791-17-77
786-83-00

www.porto-franco.com